

Kő-Szabó Imre

Jocó, laza monológja

Itthon dekkolok. Kimaradtam a suliból. Elvégeztem a nyolc kötelezőt. A fater mondta: - Jocókám, jó lenne, ha autószerelőnek tanulnál. Lenne, aki a kocsimat rendbe vágja! Ennyivel tartozol nekem, hiszen felneveltelek. Be is íratott a suliba, láttam egy-két tragacsot a szerelő műhelyben, de azok a genyusok nem az autóról beszéltek. A seprű mindig fontosabb volt nekik, mert azt nyomták a kezembe. Annyi olajos szart takarítottam össze, hogy egy stráfkocsira is elegendő lenne. Untam az egészet, ott is hagytam, egyszerűen kimaradtam. Már három hónapja csak lébecolok. Az öregem ferde szemmel pislog rám. Jött nekem azzal, ha már nem tanulok, akkor menjek dolgozni. Minek? – kérdezem én.

Nem örültem meg. Ez olyan genyóság, mint félkezessel piros pacsit játszani. Vigyázni kell a fateral, mert fifikás egy fickó. Mondtam neki állj le öreg, mit gondolsz te. Nehogy már a csík húzza a repülőt. Mit képzelsz ő? Csesztetett egy darabig, aztán leállt a szívatásról. Valószínű megunt. Tudom, az igazán erkölcsös és értelmes ember mindenféle sorsfordulatot méltósággal visel. A politika nem érdekel, zűrös körülötte minden. Gondolj bele és értékeld. Én tudom ma mik az erkölcsi normák, ebben is mi a divat. Az tény, hogy tévedni emberi dolog, másra kenni még emberibb. Tele vannak az újságok ilyen sztorikkal, sokszor csak ámulok, bámulok. Bosszankodom. Tudom, nem mindegy, hogy az okos hülyéskedik, vagy a hülye okoskodik. Ezt jól tudom, ehhez is tartom magam. Élem a hétköznapi kavalkádját. Jól elvagyok, néha bosszantanak dolgok. A múltkor is, megyek a tuján a haveromhoz. Jött az ellenőr. Persze nem volt bilétám. Rám ordított! A víziló nagy állat, büdös a szája, mégsem, mondja, hogy: - Jegyeket! Bérleteket! Annak a pasinak, aki egy szakadt farmerben volt, álcázta magát, csak a karszalag figyelmeztetett, hogy a BKV csapatához tartozik. Amikor kinyitotta a száját, megcsapott az áramlat. A szag átmenetet képezett a sajt piac és a halpiac között. Szerencsére megállt a tuja, kinyílt az ajtó és én magabiztosan kiléptem.

Nem nőülök, minek? Nem kell feleség, pedig ha lenne, akkor az asszony olyan, mint a monokli. Elegáns viselet, de nélküle jobban lát az ember. Ezért vagyok egyedül. Ha dolgozni támad kedvem, leülök csendben egy sarokba és megvárom, amíg elmúlik. Én tudom, óvatosan, mindent csak meggondoltan. De ezzel az a baj, hogy azok az emberek, akik teljesen végig gondolnak mindent, mielőtt egyet is lépnének, egész életüket fél lábon töltik. Egyetlen baj a semmittevéssel, hogy sohasem tudod, mikor végeztél. A múltkor elcsaltak segédkezni egy melóhoz. Azt már tudtam, ez egy téboly részemről, de a beígért pénzmag megtette hatását. Segédkezett ott egy piti fazon is. Odajött, hogy majd ő csinálja a dolgokat. De nem értett semmihez, csak dirigált. Ezt a fura elképzelést. Mondtam neki, nehogy már az állomás fütyüljön a vonatnak. Megpróbáltam óvatosan leépíteni. Tudom mi a diplomácia, hogyan kell bánni az emberekkel. Lököd neki a szöveget, de úgy, ha elküldöd a fenébe, már várja, hogy indulhasson.

A haverokról is lehetne beszélni. A Csécsi, a suliból ismerem, feljött hozzám, az ősök nem voltak otthon. Ott dekkolt egy darabig. Kinyitottunk egy boros flakont, olyan két litereset. Nekem a piához nem volt semmi kedvem, ő pedig benyalta a flakon tartalmát, mint Józsi bácsi a metilalkoholt.

Elmentünk Zoéval, betértünk a Kislaposba. Megittunk vagy öt korsó sört, mert ekkor kedvem szottyant a tintához. Kísérőnek egy-két pálinkát, fejenként. Összebarátkoztunk, beszélünk, mindenről. Esmét cseréltünk, de nekem egy idő után felfordult a gyomrom. Zoé is követett, amikor végeztünk, tudtam, nincs, ami olyan szentül megpecsételne egy barátságot, mint a közös hányás.

A másik haver a Józsi, tudom bunkó egy fickó, de jóra való. Ez az észbeli fogyatékosága már kicsi

korában megmutatkozott. Akkora paraszt volt, hogy már az óvodában gumicsizma volt a jele. Az IQ-jának a nagysága, mint a lábmérete. Képzeld, arra adta a fejét, hogy autót vezet. Valahogy megszerezte a jogsit. Ki, mennyiért fordította el a fejét, vagy pislogott, amikor éppen nézni kellett volna. Látom ám, ott virít egy kiszuperált Ladában. Ahogy ment az borzalom volt. Mondtam is neki, amikor ép bőrrel megúsza a kocsizást: - Te aztán béna vagy a járgányhoz. Ott hezitáltál a körforgalom előtt, nem tudtad, hogy behajts vagy sem. Vártad, amíg szünet lesz? Vezess inkább áramot, ne autót!

A

Kisszáncsó az egy fej. Ő a kajaterminátor. Létezik feneketlen tó és létezik feneketlen bendő, az övé az. Egyszer hallottam tőle, hogy: - Uh, tele vagyok! Aztán jót neveltünk rajta. ... Már elértük azt, hogy sokszor félszavakból is, értjük egymást, ha rámutat egy csajra, hogy úú, de jó a... egyből be tudom fejezni, hogy a segge, mi? A múltkor is találkoztunk eggyel, akkora feneke volt a csajszinak, hogy kirakós römit lehetett volna játszani rajta. Még egy jellemző rá, senki nem tudja úgy beállítani a kézmosó csapvíz hőmérsékletét, ahogy ő csinálja, bámulatos tehetség! Nagyon sok mindenben egyezik az ízlésünk, Nagy NŐI seggek, lakmározások, filmek, citrom-vodka, whisky kólával, kísérőnek Jáger. Évente egyszer vitázunk, de akkor Kínában 7-es erősségű földrengés tapasztalható, kábé! Mennyi mindent megéltünk már amúgy együtt. Olyanok, mint eszméletvesztéses részegség (de hova lett a balcipóm?), 3 film, egymás után, 13 üvegsör elvitelre. Rock and Rollozunk egész nap (már megint elhasználtad a klópapírt!)

Az embernek ellenségei is vannak, sokszor nem is egy. A múltkor a borharapóban egy nálamnál pár évvel öregebb manus ott erősködött, mutogatta magát. A karjait lengette. Mondtam neki, csinálhatod a cirkuszt. Gyenge vagy, mint Quasimodo a hátúzásban. Egy pillanatig lenyugodott, de aztán újra kezdte. Fegyelmezni próbáltam, de nem hagyta. magát. Visszadumált, mint öregasszony a tévének. Mondtam neki, hagyja abba, mert betakarlak, mint Moszkvát a hóesés. Erre megszeppent egy kicsit, elkezdett összevissza beszélni. Egy szavát sem lehetett elhinni. Láttam rajta, meg van zavarodva, mint Ádám anyák napján. Ez egy tudatlan csávó volt. Úgy foglaltam össze ezt a találkozást, hogy a százas szög, hozzád képest, integrált áramkör. Mikor ezt mondtam neki felbőszült, előbbre lépett és láttam a szemén, most aztán könnyedén bepanszolok neked. Tudom, hogy nem hagytam volna magamat, de úgy döntöttem, jobb a békesség. Kifelé menet, csak annyit mondtam neki, azt kívánom neked, a rendőr rajzoljon körül. Erre mintha megkönnyebbültem volna. Megállapítottam, természetesen magamban, az emberek nagyon különfélék, csak bámulok, mit csinálnak. Pedig tudom, kifordítva, minden ember rózsaszínű. A nőkről mit mondjak? A múltkor elmentünk a haverokkal diszkóba. Ott aztán volt ricsaj, meg nyüzsgés. Mindenki piált, olyan volt a hangulat, mint a zibvásárban. Ültem a söröm előtt és filóztam a nőkről. Hát a csajok, azok aztán különlegesek. Emlékszem a múltkor, volt az a kis barna, jól is nézett ki, de cigizett: Nem is tudjátok milyen az. Állítom neked, egy dohányossal olyan csókolózni, mintha körbenyalnád a hamutartót. A férfiak vágyai nagyon különböznek egymástól. Nem csupán szexbombára vágynak. Olyan nő kell nekik, aki szellemes, okos, intelligens, vidám, érzékeny, kitűnően főz és mellesleg szexbomba is.

Tudom, a korlátlan szexnek vannak veszélyei is. Óvszert használok, de a legbiztosabb a szájon át tartó módja, ha kidumálsz magad a szexből. Ahogy itt üldögéltem, látom ott a pultnál azt a vörös bigét, ölelgette a srácot, de nagyon intenzíven. Úgy ráizgult, mint tranzisztoros rádió a mobil telefonra. A srác valami miatt háritotta a közeledést, de a bige nem értette az elutasítást. A nőknek biztosan azért lassú a felfogásuk, mert Windows alatt futnak. Nekem van az a szőke maca. A múltkor ismertem meg. Minden jó rajta, szexis nagyon. Dugnám, mint a lopott biciklit, de mindig tiltakozik. Mondtam neki, hidd el

kedves, ott jó hol nedves. Bizakodom, majd csak megpuhul. Figyelek tovább, a piáláson kívül, máshoz most nincs kedvem. Ahogy így nézelődöm, látom berobbanni Pannit. Csak ő hiányzott, mint léggömb árusnak a nyílzápor. Oda jött hozzám, engem régebbiről ismer. Kérdelek tőle, miért nem változtatsz a hajadon? Értetlenül néz rám. Mondom neki, például, megmoshatnád! Pislog, szemei olyan kerek, mint a kocsikerék. Nem ért semmit. Pedig szépnek tartja magát, meg értelmesnek, talán még szűznek is, átmenetileg, a két menet között. Szóval így pengetem napjaimat, egy két húron, hol lazán, hol hangolva. Tudom, most csodálkozol, látom a szemedről, meg, ahogy a fejed ingatod. – Mi? Nem tetszik, amit szövegeltem? Akkor hívd a 06-80-NA-ÉS-AKKOR-MI-VAN, ingyenes számot!

***